

Український державний університет імені Михайла Драгоманова
Центр українсько-європейського наукового співробітництва

Всеукраїнське науково-педагогічне
підвищення кваліфікації

ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС В УМОВАХ ВІЙНИ ТА У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД: ВИКЛИКИ, ПРАВИЛА, ПЕРСПЕКТИВИ

4 березня – 14 квітня 2024 року

необхідний матеріал, щоб продемонструвати викладачу свою саме індивідуальну обізнаність.

Така методика надання тестів з великим часом на їх розгляд і можливість їх колективного вирішення може використовуватись у педагогічній практиці для окремих груп здобувачів освіти з метою покращення якості засвоєння матеріалу студентами з низькими та середніми показниками навчання.

Література:

1. Cherednyk L., Panchenko I. The Implementation of the Latest Information Technologies in the State Archives of Poltava Region. *Archivi Ukraini*. 2023. P. 74–86.

2. Олексюк В. П. Досвід інтеграції хмарних сервісів Google apps у інформаційно-освітній простір вищого навчального закладу. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2013. Том 35. № 3. С. 64–73.

3. M. Burns, “Distance Education for Teacher Training: Modes, Models, and Methods” Education Development Center. Inc. All Rights Reserved. Edc.org, 2011. [Online]. Available: <https://www.edc.org/sites/default/files/uploads/Distance-Education-Teacher-Training.pdf>. Accessed on: Jan 05, 2021.

4. Коломієць О. В. Інформаційно-навчальне середовище вищого навчального закладу як фактор професійної підготовки майбутніх фахівців. *Педагогіка та психологія* : збірник наукових праць. 2015. Вип. 49. С. 203–210.

ЗМІНИ У ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ МІСТА МИКОЛАЄВА ВНАСЛІДОК РЕВОЛЮЦІЙНИХ ПОДІЙ 1917–1918 РР.

Кокошко Ф. І.

кандидат історичних наук, доцент

*ПЗВО «Міжнародний класичний університет імені Пилипа Орлика»
м. Миколаїв, Україна*

Про революцію у Петрограді, внаслідок якої 27 лютого 1917 року самодержавство впало, в Миколаєві стало відомо 1 березня [1, с. 90]. У місті утворилися місцеві органи влади. З ініціативи Миколаївської міської думи на її засіданні 5 березня 1917 року було створено міський громадський комітет у складі 60 осіб. Пізніше склад громадського

комітету було розширено до 75 осіб. 15 – від ради військових депутатів, 30 – від ради робітничих депутатів, 30 – від різних верств населення міста.

13 червня 1917 року спеціальним розпорядженням Міністерства внутрішніх справ Тимчасового уряду завідування міськими справами було передано з міської думи до громадського комітету. На нього покладались також розпорядчі дії щодо організації наступних виборів гласних у Миколаївську міську думу.

8 липня громадський комітет оголосив в пресі про усунення з посади градоначальника та про перехід усіх справ градоначальства у відання президії громадського комітету. Міський громадський комітет неодноразово заявляв, що його повноваження мають чинність до виборів і початку діяльності нової міської думи.

13 серпня 1917 року були проведені вибори до нової демократичної думи. До її складу увійшло 93 гласних, з них 76 представників соціалістичних партій. Перше засідання нової думи 29 серпня 1917 року відкрив виконуючий обов'язки міського голови А. Ф. Грачов. Після принесення урочистої присяги гласними думи головуючий звернувся з вітаннями до нової думи від імені міського громадського комітету і населення міста.

На посаду голови міської думи було обрано терміном на один рік інженера Б. Терентьева (85 голосів «за», 8 – «проти»). Обрано також трьох заступників голови: від соціал-демократичної фракції – П. Маркін, від фракції народної свободи – М. Матвеев, від єврейської фракції – В. Броун.

Міська демократична дума вирішувала господарчі, культурні, соціальні питання міського життя. Протягом двох місяців нею було проведено 40 пленарних засідань, заслухано 109 доповідей, розглянуто 385 справ. Бували випадки, коли засідання думи продовжувалися з 20 години до 4 годин ранку [2, с. 3]. Відзначалась висока активність, особливо коли обговорювалися політичні питання.

У своїй діяльності міська дума спиралася на політичні партії та громадські організації, профспілки, ради робітничих і військових депутатів, заводські комітети. Влаштовувалися наради з головами цих організацій, їх залучали до роботи в комісіях міської думи.

Для вирішення продовольчої проблеми у місті було створено продовольчий комітет міської управи, який 21 листопада 1917 року оголосив про встановлення твердих цін на продовольчі товари. Для організації соціальної допомоги знедоленим хворим постановою міської думи від 11 листопада було створено із гласних (в основному лікарів) опікунську раду міської лікарні.

Отже, міська демократична дума, що прийшла на зміну цензовій, стала справжнім органом місцевого самоврядування. Однак на своєму шляху вона мала немало перепон, особливо в особі більшовиків.

Слід також відмітити, що місцеві органи Тимчасового уряду не квапились здійснити суспільні зміни до скликання Установчих зборів. Це зумовило появу і зростання впливу альтернативних органів влади – рад робітничих і військових депутатів.

У Миколаєві 6 березня 1917 року було створено раду робітничих депутатів, а на наступний день – раду військових депутатів. Спочатку рада робітничих і рада військових депутатів діяли кожна окремо, але згодом, 23 квітня, об'єдналися в раду робітничих і військових депутатів. Головою ради було обрано прапорщика Я. Ряппо – члена соціал-демократичної партії меншовиків.

Перевага у раді есерів і меншовиків – поміркованих партій – створювала необхідні передумови плідного співробітництва ради робітничих і військових депутатів з демократичною думою. Міська дума визнала ради представницькими органами робітничого класу міста та закликала їх до спільної роботи у вирішенні нагальних проблем міського життя. Спочатку ради робітничих і військових депутатів визнавали реальну владу демократичної думи, її рішення затверджувалися цими органами. Однак «другорядна» роль рад в системі місцевого самоврядування аж ніяк не влаштувала більшовиків, які прагнули досягти повного єдиновладдя. Тому демократична дума на шляху досягнення цієї мети для більшовиків була не прийнятною.

Після жовтневого перевороту 1917 року миколаївські більшовики ще настирливіше прагнули до встановлення рад робітничих і військових депутатів. Але повністю усунути думу від міських справ їм так і не вдалося.

Нетривале господарювання більшовиків у Миколаєві було з січня по березень 1918 року. З приходом до влади гетьмана П. Скоропадського усі органи влади УЦР як у центрі, так і на місцях ліквідовувались, а замість них створювались нові.

У спеціальному циркулярі від 14 травня 1918 року губернського старости С. Пищевича зазначалося, що усі розпорядження як колишньої УЦР, так і Тимчасового уряду і більшовицької влади відміняються. Терміново мають бути обрані на сільських сходах старости, збирачі податків, десяцькі, а в волостях – волосні старшини. Але залежність гетьмана П. Скоропадського від німецьких властей, тяжкий економічний стан (тариф на воду в Миколаєві збільшився – в 10 разів, на електрику – в 12) призвели до того, що від нього відвернулась більшість народу і політичних партій [3, с. 27].

Боротьбу проти німецьких окупантів і уряду Скоропадського вели в підпіллі есери, меншовики, українські соціалісти, більшовики. Особливо активними були більшовики, які на хвилі народного гніву прагнули відновити радянську владу. На Миколаївщині, як і в Україні, в цілому період правління гетьмана П. Скоропадського закінчився в грудні 1918 року [4, с. 3].

Література:

1. История городов и сел Украинской ССР. Николаевская область. Институт истории АН УССР. К., 1981.
2. Радянське Прибужжя. 1999. 21 грудня.
3. Господаренко О. В. Фінансова діяльність муніципальних органів влади на Півдні України в 1917–1920 рр. *Наукові праці. Історичні науки*. 2006. Вип. 39.
4. Радянське Прибужжя. 1999. 9 вересня.

СТРАТЕГІЯ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ З МИСТЕЦТВА ДЛЯ ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ ТРИВОЖНОСТІ У ДІТЕЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Колубась О. Л.

*кандидат мистецтвознавства, доцент,
доцент кафедри методики музичного виховання та диригування
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна*

Розробка і широке впровадження інноваційних прийомів та освітніх технологій на уроках мистецтва, в позакласній роботі вчителя музичного мистецтва за умов агресії росії проти України набирає особливої актуальності. Така психолого-педагогічна проблематика в ракурсі музичної педагогіки потребує більш глибокої розвідки вже діючих методичних напрацювань та досвіду іноземних фахівців з викладання музичного мистецтва з його реабілітаційним призначенням в умовах кризового стану в суспільстві (COVID-19) та військових подій.

Впродовж останнього двадцятиліття відбувається певний процес переосмислення якості та призначення викладання дисциплін художньо-естетичного циклу, започаткований у 2004 році Л. М. Масол в «Концепції художньо-естетичного виховання учнів у загальноосвітніх навчальних закладах» [2]. Цілий ряд змін у методичних підходах до викладання музичного мистецтва відбувається у зв'язку з процесами